

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023856 23 U
Tuzla, 14.03.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Udruženje Ne diskriminacija –Ne mobing „Tuzla“, koga zastupa punomoćnik Mirza Hrustić i Miroljub Radomirović, advokati iz Tuzle, protiv rješenja tuženog Vlade Tuzlanskog kantona broj 02/3-04-8245-2/23 od 21.07.2023. godini, u upravnoj stvari odlučivanja po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama, dana 14.03.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA, pa se osporeno rješenje, bliže navedeno u uvodu presude kao i prvostepeno rješenje Vlade Tuzlanskog kantona broj 02/01-04-8245-1/23 od 14.03.2023. godine PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 01.08.2023. godine, ovom sudu, putem gore navedenih punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda pravila upravnog postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Tužilac predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i naloži tuženom da tužitelju dostavi potpune i tačne informacije koje je tužitelj tražio svojim zahtjevom za dostavu podataka od 06.03.2023. godine, u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana, od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužitelj je opredijelio i troškove i isti se odnose na sastav tužbe po AT sa PDV u iznosu od 280,80 KM, i takse na tužbu i presudu u iznosu 200,00 KM.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz predmetnih upravnih spisa slijedi, da je osporenim aktom tužena strana odbila prigovor izjavljen protiv prvostepenog rješenja Vlade Tuzlanskog kantona broj 02/01-04-8245-1/23 od 14.03.2023. godine, kojim se u cijelosti uvažava zahtjevu tužitelja i odobrava pristup traženim informacijama u smislu činjenja dostupnim spiska udruženja i fondacija sa navedenim pojedinačnim iznosima sredstava koja su

istima dodijeljena iz Budžeta TK-a, za period 01.01.2022. do 31.12.2022. godine sa kriterijima na osnovu kojih su dodijeljena ta sredstva, da se radi o Programu manifestacija od interesa za Tuzlanski kanton sa pripadajućim izmjenama i dopunama, Odluci o utvrđivanju kriterija, uvjeta i postupka za raspodjelu sredstava sa potrošačke jedinice 11010003 — Troškovi manifestacija za 2022. godinu, Odluci o utvrđivanju sredstava za raspodjelu sa potrošačke jedinice 11010009 — „Organizacije i udruženja Tuzlanskog kantona" broj: 02/1-1 1-14627-1/22 Od 21.06.2022. godine i Zakon o izvršenju Budžeta Tuzlanskog kantona za 2022. godinu kojim je definisan način raspoređivanja sredstava sa potrošačke jedinice 11010009 — „Organizacije i udruženja Tuzlanskog kantona".

Iz činjenica spisa slijedi: da je tužitelj dana 06.03.2023. godine tuženom uputio zahtjev za pristup informacijama; da su u zahtjevu zatražene informacije koje se odnose na spisak udruženja i fondacija sa tačno navedenim pojedinačnim iznosima sredstava koja su istima dodijeljena iz Budžeta TK-a za period 01.01.2022. do 31.12.2022. godine, sa kriterijima na osnovu kojih su dodijeljena ta sredstva; da je tuženi cijeneći prirodu informacija koje se traže, utvrdio, da ne postoje smetnje sadržane u članovima 6., 7. i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, iz kojih razloga je u cijelosti udovoljeno podnesenom zahtjevu i odobren je pristup traženim informacijama, kako je to navedeno u dispozitivu predmetnog rješenja.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je izjavio prigovor, koji je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovan, smatrajući da je prvostepeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, te da Ured Vlade, koji vodi evidenciju Vlade TK-a, ne raspolaže sa drugim podacima osim onih za koje je i dostavio podatke uz prvostepeno rješenje, a tužitelj ukoliko zna da neki drugi organi dodjeljuju sredstva udruženjima i fondacijama, trebali su njima uputiti zahtjev za pristup traženim informacijama.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je u konkretnom slučaju došlo do nepravilne primjene materijalnog i procesnog prava.

Naime, odredbama člana 3. stav 1. tačka e. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH" broj: 32/01 i 48/11), propisano je:

Član 3. Definicije

1. Pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

...

e. *"nadležni javni organ" je javni organ koji ima kontrolu nad traženom informacijom, a to je javni organ koji je sačinio informaciju ili za koji je sačinjena informacija.*

Tužitelj je zahtjevom tražio spisak udruženja i fondacija sa navedenim pojedinačnim iznosima sredstava koji su istim dodijeljeni iz budžeta TK-a za period od 01.01.2022. godine do 31.12.2022. godine i kriterije na osnovu kojih su dodijeljena ta sredstva.

Iz tog razloga, tuženi je u skladu sa odredbom člana 3. stav 1. tačka e) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, ukoliko je sebe smatrao nadležnim javnim organom bio dužan da, ako ima kontrolu nad traženim informacijama i ukoliko nema zakonskih smetnji, ih dostavi tužitelju po predmetu zahtjeva.

Tužitelj je u prigovoru pojasnio da je dobio samo djelimične informacije, ali da u tim informacijama nisu sadržani podaci u kojima bi se vidjeli svi pojedinačni iznosi sredstava koji su u toku 2022. godine dodijeljeni iz budžeta udruženjima i fondacijama, te precizirao da se sve transakcije u vezi dodijele tih sredstava obavljaju prema jedinstvenom računu trezora i da se o tome vodi i evidencija, tako da Ministarstvo finansija TK-a može „veoma jednostavno dostaviti tražene podatke“.

U konkretnom slučaju tuženi u obrazloženju osporenog rješenja navodi da Ured Vlade koji vodi evidenciju Vlade Tuzlanskog kantona, ne raspolaže sa drugim podacima osim onih za koje je i dostavio podatke uz rješenje o odobravanju pristupa informacijama.

Ovo obrazloženje sud smatra kontradiktornim, budući da je tuženi u prvostepenom rješenju tužitelju dostavio određene informacije u vezi njegovog zahtjeva, a nije naveo propise o tome koji organ posjeduje tražene informacije, zbog čega je ostao nejasan, koji organ ima kontrolu nad traženim informacijama, s obzirom da je već dao dio traženih informacija bliže navedenih u zahtjevu tužitelja i preciziranih u prigovoru prvostepenog rješenja iz kojeg proizilazi da je bio nadležan tuženi i tada je bio dužan tužitelju dostaviti sve tražene informacije (ukoliko nema smetnji u zakonu).

Međutim, ukoliko tuženi smatra da nije nadležan organ za davanje traženih informacija, tada je u smislu odredbe člana 13. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine bio dužan zahtjev tužitelja prosljediti nadležnom javnom organu i o tome dopisom obavijestiti tužitelja što tuženi nije učinio.

Vezano za pitanje nadležnosti javnog organa za predmetnu informaciju, sud posebno ističe da je odredbama člana 15. stav 1. Zakona o trezoru u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl. novine F BiH“ broj 26/2016, 3/2020, 60/2023) propisano, da u svim transakcijama Kantonalnog budžeta i finansijskih planova vanbudžetskih fondova upravljaju ministarstva finansija, odnosno Službe za finansije putem sistema Glavne knjige trezora, a sistem Glavne knjige trezora obuhvata sve rashode i izdatke, sve finansijske transakcije koje se odnose na budžet i koje se evidentiraju posredstvom Glavne knjige trezora, dok je odredbama člana 2. tačka b) istog Zakona propisano da je budžet akt kojim se planiraju prihodi i primici, rashod i izdaci Federacije, kantona, gradova i općina za period od jedne fiskalne godine, a odredbama tačke e) istog člana je propisano da je Glavna knjiga trezora sistemski evidencija rashoda i izdataka, koje su u skladu sa budžetom nastale tokom fiskalne godine odnosno do određenog datuma, koja pruža informacije o transakcijama i poslovnim događajima i predstavlja osnovni sistem upravljanjem javnim sredstvima.

Stoga, ukoliko je tuženi raspolagao podacima iz Glavne knjige izdataka i rashoda Tuzlanskog kantona koji su predmet zahtjeva tužitelja i ako nije bilo smetnji da se iste dostave tužitelju, tada je tuženi nadležni javni organ, koji je te informacije trebao dostaviti tužitelju ukoliko za njihovo pribavljanje postoji materijal kojim se prenose traženi podaci u digitalnom ili pisanom obliku.

Kako tuženi nije naveo činjenice i dokaze kao ni propise, iz kojih proizilazi da nije nadležan za dostavljanje informacija traženih u zahtjevu, a preciziranih u prigovoru, po shvatanju suda, ovaj propust predstavlja nedostatak koji sprečava ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta, zbog kojeg se osporeni i prvostepeni akt moraju poništiti, kako bi se u ponovnom postupku utvrdile sve relevantne činjenice za zakonito odlučivanje, budući da je odredbama člana 12. stav

1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano da se upravni akt može pobijati, ako sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

U skladu sa odredbama čl. 57. Zakona o upravnim sporovima, u ponovnom postupku prvostepeni organ dužan je bez odgode otkloniti nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, nakon čega će, vodeći računa o pravilnoj primjeni materijalnog prava, kao i pravnim shvatanjima i uputama sadržanim u presudi, donijeti novo, na zakonu zasnovano rješenje, koje će obrazložiti u smislu odredaba člana 207. st. 2. Zakona o upravnom postupku.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

TOČNOST PREPISA OVJERAVA POTPREDSJEDNIK
Predsjednik
Ovlašteni vjerski službenik
[Signature]